

Vroeg of laat stopt elke trein in Perpignan. Althans, dat beweerde de Spaanse kunstschilder Salvador Dalí. Hoewel je er goed aan doet die uitspraak met een korreltje zout te nemen – op een zeker moment verklaarde Dalí het treinstation van Perpignan zelfs tot ‘middelpunt van het universum’ – en de dienstregeling er vooraf goed op na te lopen, is de culturele hoofdstad van het Franse deel van Catalonië absoluut een bezoek waard.

De studentenstad is bovendien de perfecte uitvalsbasis voor een rit door het veelzijdige Frans-Catalaanse achterland. Langs de route waar de Romeinen 2500 jaar geleden de Via Domitia plaveiden, kun je tegenwoordig uitwaaien aan de Middellandse Zeekust met een uitstekend glas wijn uit de omgeving, of rondwalen in pittoreske kunstenaarsstadjes als Collioure. Maar net zo makkelijk zoek je het hogerop, waar wachttorens en vestingen in de Pyreneeën verwijzen naar het roerige verleden van de eigenzinnige regio.

Het dorp Cerbère ligt op de grens met Spanje.

FRANS-CATALONIË

PERPIGNAN

1. BASILIQUE-CATHÉDRALE DE SAINT-JEAN-BAPTISTE
De blikvanger in het centrum van Perpignan is de basiliek aan de Place Léon Gambetta. De kathedraal is vernoemd naar Johannes de Doper, wiens arm als relikwie in de kerk zou worden bewaard – een claim die overigens door nog zeker acht andere gebedshuizen is gedaan. Elk jaar op 24 juni wordt de naamdag van de heilige gevierd. De

aangrenzende Campo Santo is de grootste nog bestaande kloosterbegrafplaats van Frankrijk. Toch had het weinig gescheeld of het monument was helemaal niet meer te bewonderen geweest: in 1825 moest het wijken voor een seminarie en later een poltiestation. Het kerkhof werd afgebroken, steen voor steen bewaard en in de jaren tachtig van de vorige eeuw herbouwd.

perpignantourisme.com

Aantal dagen: 3
Aantal kilometers: 151
Mooiste uitzicht: vanaf de Tour Madeloc.
Beste souvenir: wijn uit Banyuls-sur-Mer.

De basiliek van Johannes de Doper.

Een ingenieuze uitvinding waarmee sigarettenvloei kon worden opgevouwen, zou hem schatrijk maken.

2. HÔTEL PAMS
Perpignan kent een rijke ondernemersgeschiedenis, hoewel verwijzingen naar die tijd soms goed zijn verborgen. Wie goed kijkt, zal op de gevel van het 16de-eeuwse Casa Xanxo de friezen vinden die het verhaal vertellen van een rijke lakenhandelaar. Maar de absolute *hidden treasure* is Hôtel Pams. Eind 19de eeuw herbergde het pand de fabriekshal van ondernemer Pierre

Bardous sigarettenvloei-bedrijf JOB. Een ingenieuze uitvinding waarmee sigarettenvloei eenvoudig kon worden opgevouwen, zou hem schatrijk maken. Zijn schoonzoon Jules Pams transformeerde het gebouw later tot een chique art-nouveau-mansion met een fraaie binnentuin. Hôtel Pams is fijnzinnig ingericht met antieke meubelen en gedecoreerd met indrukwekkende fresco's. Een bewaard gebleven gedeelte van de fabriekshal en de JOB-logo's in de glas-in-loodramen herinneren aan de ondernemersdrift van weleer.

3. CASTILLET
De 14de-eeuwse stadspoort is hét symbool van Perpignan en biedt toegang tot het grotendeels autovrije centrum van de stad, die bekendstaat om haar Catalaanse karakter. Voorbij de poort leiden marmere promenades

langs kronkelige straatjes waar je zelfs na een aantal dagen flaneren nog verdwaalt. Voorheen maakte het Castillet – of Castellet in het Catalaans – deel uit van een stadswal en werd het zelfs enige tijd gebruikt als stadsgevangenis. Tegenwoordig is het opvallende rode bouwwerk met zijn twee meter dikke muren vooral een aangename decor voor de talloze omliggende terrassen, waar je tot laat op de dag kunt genieten van de mediterrane zon.

4. PALAIS DES ROIS DE MAJORQUE

Dit gotische fort dankt zijn bestaan aan een zeventienhonderd jaar oude broederlijke ruzie. In 1276 erfde Jacobus II van Mallorca een deel van het rijk van zijn vader, waaronder Perpignan en het eiland Mallorca. Dat zette kwaad bloed bij zijn oudere broer Peter III, die had gehoopt de enige erfgenaam te zijn. Jacobus was niet gerust op de grillen van zijn broer en diens veroveringsplannen, waarna hij besloot zijn kersverse koninkrijk te

verdedigen met een fort in Perpignan, dat tot 1344 de hoofdstad was van het koninkrijk Mallorca. Tegenwoordig word je er niet langer verwelkomd met zwaar geschut, maar bieden de groene paleistuinen een mooi uitzicht over de stad.

De binnenplaats van het paleis van Jacobus II.

Een typische straat in Collioure.

7. BANYULS-SUR-MER

Op de plek waar de Grieken 2400 jaar geleden een nederzetting bouwden, ligt nu Banyuls-sur-Mer. Qua aanblik kan de geboortestad van beeldend kunstenaar Aristide Maillol niet tippen aan Collioure, maar de wijnen die je er drinkt, zijn des te beter. De banyuls is een versterkte zoete dessertwijn die wordt

gemaakt van de grenache, een populaire druif die groeit in wijngaarden rondom Banyuls-sur-Mer. Elk jaar in oktober wijden de inwoners het nieuwe wijnseizoen in met het Fête des Vendanges, het 'druivenoogstfeest', dat met veel muziek, lekker eten én wijn wordt gevierd aan het stadsstrand.

banyuls-sur-mer.com

Banyuls-sur-Mer.

De weg ernaartoe is met haarspeldbochten en steile kliffen bepaald niet kinderachtig, maar de beloning is des te zoeter.

Uitzicht vanaf de Pic de Saïfort. In de verte de Tour Madeloc.

8. FRANS-SPAANSE GRENS Slingerend langs de Middellandse Zeekust leidt de route via Cerbère naar de grens met Spanje. Daar stuit je op een grenspost waar de tijd sinds het openen van de grenzen lijkt te hebben stilgestaan – de bureaustoelen van de douanebeambten staan nog als de dag van

gisteren in de grenskantoorjes. In de hoofden van veel Catalanen, zowel aan Franse als Spaanse zijde, heeft de grens sowieso slechts een symbolische betekenis: graffiti teksten op de vervallen douanegebouwen verwijzen naar de gedeelde Catalaanse wortels.

9. TOUR MADELOC

De weg ernaartoe – populair onder geofende fietsers – is met haarspeldbochten en steile kliffen bepaald niet kinderachtig, maar de beloning is des te zoeter. Deze 13de-eeuwse wachttorens biedt op ongeveer 650 meter boven zeeniveau uitzicht over een groot deel van Frans-Catalonië. Zie je het niet zitten om het laatste deel van de

klim te voet af te leggen? Rij dan een stukje verder naar het uitzichtpunt bij Hauts de Port-Vendres. De verlaten kazerne bij deze stop is een mooie bonus voor urbex-enthousiastelingen.

10. CASTELNOU

Sluit de roadtrip af in Castelnou, dat in 2015 door de Fransen werd uitgeroepen tot een van de tien mooiste dorpen van hun land. Niet onterecht overigens, want hoewel het middeleeuwse kasteeldorp in het verleden verschillende keren werd belegerd door vijandige koninkrijken, verkeert het in bijzonder goede staat. Tegenwoordig hebben veel kunstenaars hun intrek genomen in de huisjes achter de toegangspoort. visitezlepayscatalan.fr/castelnou

Castelnou.

ZO KOM JE ER

Traveler reisde naar Perpignan met een Interrailticket. Als je gebruik wilt maken van hogesnelheidstreinen, dien je je zitplaats vooraf te reserveren. Met de Thalys en de TGV reis je via Parijs en Lyon in ongeveer tien tot elf uur naar Perpignan. De rit zelf is de moeite waard en leidt dwars door Frankrijk en langs de Middellandse Zee. interrail.eu/nl, thalys.com, oui.sncf

De rotsige kust tussen Argelès-sur-Mer en Collioure.

5. ARGELÈS-SUR-MER

Met meer dan driehonderd zonnige dagen per jaar en een breed zandstrand waaraan talloze paviljoens liggen, is dit kustplaatsje de ideale stop om je strandlaken uit te rollen.

Argelès-sur-Mer behoort tot de warmste plekken van Frankrijk, maar dankzij de koele *tramontana*-wind uit de Pyreneeën is het er zelfs op tropische zomerdagen goed toeven. argeles-sur-mer.com

6. COLLIOURE

Salvador Dalí mocht zich in een staat van 'kosmogonische vervoering' dan vooral laten inspireren door Perpignan en bracht een ode aan de stad met zijn werk La Gare de Perpignan, maar de werkelijke kunsthoofdstad van Frans-Catalonië is Collioure. Gelegen in het hart van de Vermiljoenkust – die zijn naam dankt aan de vermiljoenrode gloed die bij zonsopkomst de omliggende heuvels verlicht – werd Collioure begin 20ste eeuw een ware kunstenaarsbroedplaats. De pittoreske baai met vissersboten, de smalle straatjes met gekleurde huizen en het kasteel van Collioure – dat

ten tijde van het koninkrijk Mallorca fungeerde als zomerpaleis van Jacobus II – hadden een enorme aantrekkingskracht op fauvisten als Henri Matisse. Vanaf de kliffen langs de Middellandse Zeekust concludeerde hij dat 'de lucht nergens zo blauw is als boven Collioure'. Vandaag de dag kunnen creatievelingen hun hart ophalen in de vele kunstateliers die het stadje rijk is. collioure.com